

VAKUF-NAMA AIŠE, KĆERI HADŽI AHMEDA IZ MOSTARA

Treća dekada rebiu-l-evvela 1056 (7 - 16. maja 1646).

Prijepis: Gazi Husrev-begova biblioteka u Sarajevu, Sidžil vakuf-nama.

Opis: Tekst vakuf-name je napisan na turskom jeziku, čitak, s manjim greškama.

Izdanje: Vakuf-nama nije dosad objavljena.

Tekst legalizacije:

Ono što je u ovom dokumentu pokazalo se jasnim i tačnim preda mnom, ono što sadrži desilo se u mojoj prisutnosti, pa sam ja donio presudu o pravnoj valjanosti ovog vakufljenja i njegovoj obaveznosti i neopozivosti. Ja sam onaj najsiromašniji od svih ljudi, Husejn, kadija u gradu Mostaru.

Prijevod vakuf-name:

Hvala Allahu sveznajućem, koji je svoje robove, vjernike i vjernice, uputio na dobra, bogougodna djela; koji je ukazao muslimanima i muslimankama na izvršavanje dobročinstava. Božija milost i spas neka padne na Njegova poslanika Muhameda, najuglednijeg, najčasnijeg čovjeka na svijetu, na njegove članove porodice i na njegove drugove koji su vodiči ljudi na putu dobročinstava.

A poslije ovoga, nositeljica ove na zakonu zasnovane vakuf-name, koja želi da čini dobra djela, Aiša, kći hadži Ahmeda iz mahale Hadži Bali u gradu Mostaru, kada je razmišljajući uvidjela da veliki darovi koji dolaze od strane Uzvišenog nemaju granice ni broja (da su bezgranični i bezbrojni), okrenula je uzde svoga putovanja u pravcu nečega što će biti uzrokom obilne nagrade (što će donijeti obilnu nagradu), pa je u ime Allaha od svoga čistog imetka i od onog najljepšeg što je stekla izdvojila 7000 (sedamhiljada) akči koje su u opticaju, pa ih je na pravno valjan i zakonit način uvakufila i zavještala, pa kada ih je predala muteveliji, postavila je uvjet da se novac daje u promet uz interes od 10% (deset za jedanaest) na dvije godine,

zainteresiranima, uz jak zalog i žiranta. Uvakufila je također i dva dućana koji su zakonskim nasljedstvom prešli na nju od njena oca, a koji se nalaze u blizini Husrevbašine pekare, kraj mosta na drugoj strani obale, u gradu Mostaru, s tim da se svake godine daju pod zakoniti zakup.

Uvakufila je također svoj određeni i izdvojeni dio bašče koja se nalazi u mjestu Jasenica u blizini grada Mostara, a koji je naslijedila zajedno sa svojim sestrama po zakonitom nasljedstvu od svoga oca i odredila je da se daje pod zakup svake godine. Navedena vakifa postavila je i ovakav uvjet: Sav prihod, dobit koja se dobije od gore navedenih 7000 akči, godišnji prihod od dva dućana i bašče, odredila je sebi (da ona uživa). Poslije njene smrti odredila je po jednu akču dnevno kao mutevelijsku plaću svome mužu hadži Hasanu, da on, kada bude upravljao vakufom kao što mu je dužnost, uživa jednu akču plaće dnevno. Odredila je da se nakon njegove smrti to dodijeli nekome ko je moralno ispravan i pobožan i to posredstvom i po mišljenju (ocjeni) kadije. Ostatak prihoda i dobiti odredila je za pet svojih pravih sestara: Umihanu, Safiju, Abidu, Saimu i Hatidžu, da one svake godine sav dohodak (od novaca) i prihod od dućana i dijela bašče međusobno podjednako dijele. Kada neka od njih umre, ostale neka međusobno dijele dio navedene umrle. Kada, Bože sačuvaj, sve sestre navedene vakife izumru, neka se vakuf pripoji vakufu umrlog i bogompomilovanog i oproštenog hadži Ahmedage, oca navedene vakife.

Navedena vakifa je rekla i ovo: Odredila je da Božija nagrada za to što je odredila za svoje prave sestre one poklone za dušu roditelja navedene vakife.

Navedena vakifa je izjavila i to: Plaće koje je odredila svojim rođenim sestrama, nakon njihove smrti neka se sve dade na uvećanje sredstava za izdržavanje siromašnih učenika koji stanuju u medresi koju je podigao preminuli Karadoz-aga u gradu Mostaru; neka se, ako je moguće, kupe čebeta za svaku sobu (radi pokrivanja đaka) u zimskoj sezoni, kao i ogrijev za svaku sobu u spomenutim danima i neka se dijeli po sobama.

Navedena vakifa je izjavila i ovo: Nakon što se spomenuti prihod izda i potroši onako kako je određeno, neka se u svakoj sobi uoči petka uči po nekoliko časnih sura Ihlas, a velika nagrada od Boga za to neka se pokloni za spas duše hadži Ahmeda, oca navedene vakife, i za dušu spomenute vakife, i neka ih "hajr dovom" spominju.

"Ko ga izmijeni nakon što je čuo, grijeh će pasti sigurno na one koji mijenjaju. Zaista Allah sve čuje i zna." A nagradu vakifu zagarantirao je Vječnoživi, Plemeniti. Napisano u trećoj dekadi mjeseca rebiu-l-evvela 1056 (7-17. V 1646).

Prisutni činu vakufljenja:

Hadži Salih; Ibrahim...; Selim-baša, papučija, i drugi prisutni.

Prijevod:

Fehim Nametak

